

**Wyrok z dnia 7 listopada 1995 r.
I PRN 83/95**

Złożenie przez nauczyciela, na podstawie art. 73 Karty Nauczyciela, wniosku o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia w określonym terminie nie jest przeszkodą do rozwiązania z nim stosunku pracy na podstawie art. 20 tej ustawy, przed terminem wskazanym jako początek urlopu.

Przewodniczący SSN: Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Józef Iwulski, Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca),

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 1995 r., sprawy z powództwa Aleksandry W. przeciwko Zespołowi Szkół Zawodowych [...] w G. o przywrócenie do pracy i ustalenie, na skutek rewizji nadzwyczajnej Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" [...] od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni z dnia 9 maja 1995 r. [...]

o d d a l i ł rewizję nadzwyczajną.

U z a s a d n i e n i e

Powódka Aleksandra W. w pozwie skierowanym przeciwko Zespołowi Szkół Zawodowych [...] w G. domagała się przywrócenia do pracy i ustalenia prawa do urlopu dla poratowania zdrowia. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Gdańsku oddalił powództwo. Sąd ten ustalił, że powódka była zatrudniona u pozwanego od dnia 2 września 1991 r. jako nauczyciel praktycznej nauki zawodu. Dnia 24 czerwca 1994 r. powódka wystąpiła z wnioskiem o udzielenie jej rocznego urlopu zdrowotnego poczynając od dnia 1 września 1994 r. Do wniosku dołączono zaświadczenie o stanie zdrowia wydane przez Państwowy Szpital Kliniczny [...] w G. Dnia 28 czerwca 1994 r. pozwany pisemnie zawiadomił powódkę, że z dniem 1 września 1994 r. zostanie z nią rozwiązany stosunek pracy bez wypowiedzenia na podstawie art. 20 Karty Nauczyciela z powodu braku odpowiedniej ilości godzin zajęć, wynikającego z niewykonania planowanego naboru uczniów i połączenia mniej licznych klas. Pismem z dnia 1 lipca 1994 r. pozwany odmówił powódce udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia i podtrzymał decyzję o rozwiązaniu z nią umowy o pracę. Dnia 31 sierpnia 1994 r. powódka ponownie wystąpiła o urlop zdrowotny, w odpowiedzi na co pozwany poinformował ją, że stosunek pracy uległ rozwiązaniu z dniem 1 września 1994 r. Zdaniem Sądu I instancji istniała rzeczywista przyczyna zwolnienia powódki i rozwiązanie z nią stosunku pracy na podstawie art. 20 Karty Nauczyciela było zgodne z prawem. Powództwo dotyczące urlopu dla poratowania zdrowia zostało oddalone z tego względu, że wniosek powódki dotyczył okresu od dnia 1 września 1994 r., a jej stosunek pracy ustał dnia 31 sierpnia 1994 r.

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku wyrokiem z dnia 9 maja 1995 r., [...] oddalił rewizję powódki, dzieląc stanowisko Sądu I instancji.

Od wyroku tego złożył rewizję nadzwyczajną Niezależny Samorządny Związek Zawodowy "Solidarność" zarzucając mu rażące naruszenie art. 20 ust. 1 i 2 oraz 73 ust. 1 Karty Nauczyciela i art. 65 ust. 1 k.c. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonych wyroków i o orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu lub o uchylenie wyroku Sądu Wojewódzkiego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji. W rewizji nadzwyczajnej podniesiono, że Sądy błędnie przyjęły, iż pozwany rozwiązał z powódką stosunek pracy. Żadne z pism pozwanego nie zawiera bowiem oświadczenia woli o rozwiązaniu tego stosunku pracy, a w szczególności pismo z dnia 28 czerwca 1994 r. zawiera jedynie zapowiedź rozwiązania stosunku pracy. W wyniku uzgodnień między pozwanym a Wydziałem Edukacji Urzędu Miejskiego ustalono, że powódce zostanie udzielony urlop dla poratowania zdrowia. Skoro uzgodnienia te nastąpiły w lipcu 1994 r., to informacja zawarta w piśmie pozwanego z dnia 28 czerwca 1994 r. nie mogła stanowić oświadczenia woli o rozwiązaniu z powódką stosunku pracy. Stosunek pracy między stronami trwał zatem także po dniu 31 sierpnia 1994 r. i dlatego pozwany był zobowiązany do udzielenia powódce urlopu dla poratowania zdrowia na podstawie art. 73 ust. 1 Karty Nauczyciela.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna nie jest uzasadniona.

Według przepisu art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19 ze zm.):

1. W razie całkowitej lub częściowej likwidacji szkoły, a także w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenia liczby oddziałów w szkole, zmian planu nauczania bądź zwiększenia obowiązkowego wymiaru zajęć uniemożliwiających dalsze zatrudnienie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć, dyrektor szkoły może rozwiązać z nauczycielem stosunek pracy lub na wniosek nauczyciela przenieść w stan nieczynny.

2. Nauczycielowi, z którym rozwiązano stosunek pracy z przyczyn określonych w ust. 1, przysługuje odprawa w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

Rewizja nadzwyczajna nie kwestionuje istnienia przyczyn uzasadniających rozwiązanie z powódką stosunku pracy. Stawia ona natomiast zarzut, że został rażąco naruszony przepis art. 65 § 1 k.c., według którego oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których zostało złożone, zasady współżycia społecznego i ustalone zwyczaje. Przepis ten ma zastosowanie do wykładni oświadczeń woli stron stosunku pracy, gdyż nie jest sprzeczny z zasadami prawa pracy (art. 300 k.p.). Trafnie twierdzi się w rewizji nadzwyczajnej, że pismo z dnia 28 czerwca 1994 r. nie zawiera oświadczenia woli zakładu pracy o rozwiązaniu z powódką stosunku pracy. Pismo to informuje powódkę, iż w związku z brakiem odpowiedniej ilości godzin zajęć "z dniem 1 września 1994 r. zostanie z Panią rozwiązany stosunek pracy bez wypowiedzenia". Ponadto w tym piśmie poinformowano powódkę o możliwości złożenia w terminie do dnia 6 lipca 1994 r. wniosku o przeniesie w stan nieczynny oraz o prawie do odprawy w wysokości 6 miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Jako podstawę prawną powołano art. 20 Karty Nauczyciela. Omawiane pismo z dnia 28 czerwca 1994 r. zawiera więc oświadczenie woli pracodawcy dające powódce możliwość wyboru między rozwiązaniem z nią stosunku

pracy a przeniesieniem w stan nieczynny. Zauważyć przy tym należy, że składanie tego rodzaju propozycji pracownikowi nie jest obowiązkiem pracodawcy, gdyż zgodnie z art. 20 Karty Nauczyciela może on, w razie zajścia okoliczności określonych w tym przepisie, od razu rozwiązać stosunek pracy z nauczycielem.

W odpowiedzi na te propozycje powódka pismem z dnia 4 lipca 1994 r. oświadczyła, że nie składa wniosku o przeniesienie w stan nieczynny ani o wypłacenie odprawy, ponieważ podtrzymuje swój wniosek o udzielenie urlopu zdrowotnego. Powódka nie dokonała więc wyboru między rozwiązaniem stosunku pracy a przeniesieniem w stan nieczynny. W kolejnym piśmie, doręczonym powódce dnia 14 lipca 1994 r., pozwany odmówił udzielenia urlopu na poratowanie zdrowia i oświadczył, że "podtrzymuję rozwiązanie z Panią stosunku pracy". Złożenie powódce tego oświadczenia, w powiązaniu z wcześniejszym oświadczeniem pracodawcy przyznającym powódce prawo wyboru jednej z dwóch możliwości przewidzianych w art. 20 Karty Nauczyciela, stanowi uzewnętrznienie woli rozwiązania z powódką stosunku pracy. Ujawnia ono wolę pracodawcy w sposób dostateczny i stanowi oświadczenie woli w rozumieniu art. 60 k.c. w zw. z art. 300 k.p. W tych okolicznościach rozumienie zwrotu "podtrzymuję rozwiązanie stosunku pracy" jako równoważnego zwrotowi "rozwiązuję stosunek pracy" nie narusza art. 65 § 1 k.c. Przemawia za tym także wydanie powódce świadectwa pracy stwierdzającego ustanie stosunku pracy z dniem 31 sierpnia 1994 r. i przygotowanie dla niej odprawy. Złożenie przez powódkę wniosku o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia na podstawie art. 73 Karty Nauczyciela nie stanowi prawnej przeszkody w rozwiązaniu z nią stosunku pracy, gdyż żaden przepis nie przewiduje tego rodzaju zakazu rozwiązywania stosunku pracy.

Uzgodnienia poczynione między dyrektorem pozwanego a Wydziałem Edukacji Urzędu Miejskiego w G. w sprawie udzielenia powódce urlopu dla poratowania zdrowia nie tworzą dla niej praw podmiotowych. Powódka mogłaby korzystać z tego urlopu wówczas, gdyby spełniała wymogi ustawowe i gdyby został on udzielony jej przez uprawniony podmiot, to jest przez dyrektora Zespołu Szkół Zawodowych. W niniejszej sprawie powódka nie mogła skutecznie dochodzić udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia, gdyż w proponowanym przez nią terminie jego rozpoczęcia nie była już pracownikiem pozwanego.

Z tych względów na podstawie art. 421 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

=====